

Oratio.

Orare in nomine Jesu.

ET quocumque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam: ut glorificetur Pater in Filio, *Joan. 14. 13.*
Non vos me elegistis, sed ego elegi vos, & posui vos, ut eatis, & fructum afferatis, & fructus vester maneat: ut quocumque petieritis Patrem in nomine meo, det vobis. *Ibid. 16.*
Et in illo die me non rogabitis quidquam. Amen, amen dico vobis: si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. *Ibid. 16. v. 23. 16.*
Et hæc est fiducia, quam habemus ad eum: Quia quocumque petierimus secundum voluntatem ejus, audit nos. *1. Joan. 5. 14.*

Orare in Spiritu Sancto.

Vos autem carissimi, superadificantes vosmetipsos sanctissimæ vestræ fidei, in Spiritu sancto orantes, &c. *Juda. v. 20.*
Non enim accepistis Spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis Spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: Abba Pater! &c. *Rom. 8. 15.* Vide & Galat. 4. 6.
Orabo Spiritu, orabo & mente. *1. Cor. 14. 15.*
Orantes omni tempore in Spiritu. *Ephes. 6. 18.*

Orare quemadmodum oportet, & frequenter ignoramus, & male oramus.

Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans, & petens aliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? At illi: Dic, ut sedent hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, & unus ad sinistram in regno tuo. Respondens autem Jesus dixit: Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? *Matth. 20. 20.* Idem *Marci 10. 37.*

Similiter autem & Spiritus adjuvat infirmitatem nostram: nam quid oremus, sicut oportet, nescimus: sed ipse Spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. *Rom. 8. 26.*
Petitis, & non accipitis: eo quod male petatis: ut in concupiscentiis vestris infirmatis. *Jacob. 4. 3.*

Orare nocte, utque diebus.

Media nocte surgebam ad confitendum tibi, super iudicia justificationis tuæ. *Psal. 118. 62.*
Videte, vigilate, & orate. *Marci. 13. 33.*
Dicebat autem & parabolam ad illos (dicens): quoniam oportet semper orare, & non desicere. *Luce. 18. 2.*

Vigilate itaque, omni tempore orantes. *Ibid. 21. 36.*Orationi instantes. *Rom. 12. 12.*Nos vero orationi, & ministerio verbi instantes erimus. *Athos. 5. 4.*Omnium autem finis appropinquavit. Estote itaque prudentes, & vigilate in orationibus. *1. Petr. 4. 7.*

Quam enim gratiarum actionem possumus Deo retribuere pro vobis, in omni gaudio, quo gaudemus propter vos ante Deum nostrum, nocte & die abundantius orantes, ut videamus faciem vestram, & compleamus ea quæ desunt fidei vestræ? *1. Thess. 3. 9.*
Quæ autem vere vidua est, & desolata, speret in Deum, & inket obsecrationibus & orationibus nocte ac die. *1. Tim. 5. 5.*

Gratias ago Deo, cui servo a progenitoribus (meis) in conscientia pura: quod sine intermissione habeam tui memoriam in orationibus meis nocte ac die. *2. Tim. 1. 3.*

Orare sine intermissione.

Non impediaris orare semper. *Ecclesi. 18. 22.*
Petite, & dabitur vobis: quaerite, & invenietis: pulsate, & aperietur vobis. *Matth. 7. 7.*
Idem *Luc. 11. 9.* *Matth. 21. 22.* *Marci. 11. 24.*
Dicebat autem & parabolam ad illos, quoniam oportet semper orare, & non desicere. *Luce. 18. 1.* *Joan. 14. 13.*

Vir autem quidam erat in Caesarea nomine Cornelius, Centurio cohortis, quæ dicitur Italica, religiosus ac timens Deum cum omni domo sua, faciens elemosinas multas plebi, & deprecans Deum semper. *Athos. 10. 1.*

Et galeam salutis assumite: per omnem orationem & obsecrationem, orantes omni tempore in Spiritu: & in ipso vigilantes, in omni instantia, & obsecratione pro omnibus sanctis. *Ephes. 6. 17.*

Orationi instantes, vigilantes in ea in gratiarum actione: orantes simul & pro nobis, &c. *Coloss. 4. 2.*

Sine intermissione orate. In omnibus gratias agite, &c. *1. Thess. 5. 17.* *2. Tim. 1. 3.*

Orandum ubique locorum.

Benedicite Domino omnia opera ejus: in omni loco Dominationis ejus, benedic anima mea Domino. *Psal. 102. 22.*

Cum

Cum omnibus, qui invocant nomen Domini nostri Jesu Christi, in omni loco ipsorum & nostro. *1. Cor. 1. 2.* *Joan. 4. 23.*

Volo ergo viros orare in omni loco, levantés puras manus. *1. Tim. 2. 8.*

Orandum cum fiducia.

TU enim Domine Deus meus revelasti auriculam servi tui, ut edificares ei domum, & didicero invenit servus tuus fiduciam, ut oret coram te. *1. Par. 17. 25.*
Respondit Jesus discipulis suis: Amen dico vobis, si habueritis fidem, & non habueritis, non solum de ficulnea facietis, sed si monti huic dixeritis, Tollere, jacta te in mare, fiet. Matth. 21. 21.

Propterea dico vobis, omnia quaecumque orantes petitis, credite quia accipitis, & evenient vobis. *Marci. 11. 24.*
Postulet autem in fide, nihil hastans, &c. *Jac. 1. 6.*
Et hæc est fiducia, quam habemus ad eum (Deum): quia quocumque petierimus secundum voluntatem ejus, audit nos, &c. *1. Joan. 5. 14.*

Orare ut fidei predicatio successum habeat.

Obfecro ergo vos fratres, &c. ut adjuvetis me in orationibus vestris pro me ad Deum, ut liberet ab infidelibus, qui sunt in Judæa, & obsequii mei oblatio accepta fiat in Jerusalem sanctis, &c. *Rom. 15. 30.* *1. Thess. 5. 25.*

Nos vero orationi, & ministerio verbi instantes erimus. *Athos. 6. 4.*
Orantes omni tempore in Spiritu: & in ipso vigilantes in omni instantia, & obsecratione pro omnibus sanctis, & pro me, ut detur mihi sermo in apertione oris mei cum fiducia, notum facere Evangelium. *Ephes. 6. 18.* *Athos. 6. 4.*

Orantes simul & pro nobis, ut Deus aperiat nobis ostium sermonis ad loquendum mysterium Christi, &c. *Coloss. 4. 3.*
De cetero fratres orate pro nobis, ut sermo Dei currat, & clarificetur, sicut & apud vos. *1. Thess. 5. 25.*

Orare alium pro alio.

Dixeruntque (reliquia Judæorum) ad Jeremiam Prophetam: Cadat oratio nostra in conspectu tuo: & ora pro nobis ad Dominum Deum tuum pro universis reliquiis istis: quia derelicti sumus pauci de pluribus, sicut oculi tui nos intuentur. *Jer. 42. 3.*

Et pro nobis ipsis orate ad Dominum Deum nostrum: quia peccavimus Domino Deo nostro (sunt Judæi in Babylone his, qui erant in Jerusalem) & non est averius furor ejus a nobis usque in hunc diem. *Baruch 1. 13.* *2. Mach. 1. 6.* *2. Cor. 1. 11.*

Et galeam salutis assumite: per omnem orationem & obsecrationem, orantes omni tempore in Spiritu: & in ipso vigilantes in omni instantia, & obsecratione pro omnibus sanctis. *Ephes. 6. 17.*

Orationi instantes, vigilantes in ea in gratiarum actione: orantes simul & pro nobis, &c. *Coloss. 4. 2.*
Fratres orate pro nobis. *1. Thess. 5. 25.* *Hebr. 13. 18.*

De cetero fratres orate pro nobis, ut sermo Dei currat, & clarificetur, sicut & apud vos. *2. Thess. 3. 1.*

Obsecro igitur primum omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones pro omnibus hominibus: pro regibus, & omnibus qui in sublimitate sunt. *1. Tim. 2. 1.*

Constitemini ergo alterutrum peccata vestra, & orate pro invicem, ut salvemini: multum enim valet deprecatio iusti assidua. *Jac. 5. 16.* Vide *ibid. v. 5.* pro agrotis.

Orandum est pro aliis. Exempla.

Variis **A**braham orat pro Ismaele *Gen. 17. v. 18. 20.* pro Sodomitaram incontinentia *c. 18. 23.* pro locis. *Abimelech uxore & ancillis c. 20. 17.* *Loth pro Sedor c. 19. 20.* *Fratres pro Rebecca c. 24. 60.* *Joseph pro Benjamin c. 43. 29.* *Jacob benedicit filios Joseph, hoc est orationes: precatur eis benedictionem divinam, & conserri eis cupit corporalia simul, & spiritualia bona. c. 48. 15.* *Abdus orat pro populo Exod. 30. 11.* & *c. 33. 6.* &c. *Num. 14. 19.* *pro fratre Num. c. 12. 13.* *Samuel pro populo 1. Reg. 12. 23.* *David pro infante agrot. 2. Reg. 12. 16.* *Servi David pro Rege suo. 3. Reg. 1. 47.* *Vir Dab pro Jeroboam. c. 13. 6.* *David pro Salomone 1. Paral. 22. 13.*

Orationes aliorum pro se expectanda sunt.

Variis **A**brimelech jubet Deus, ut Abraham preces accipiat *Gen. 20. v. 7.* & *17.* *Aaron hortatur Moylocis. 1. Par. 17. 25.* *ut pro Maria orat Num. 12. 11.* *Populus idem a Samuele flaggitur 1. Reg. 12. 19.* *Jeroboam 3. Reg. 13. 6.* *Naaman Syrus 4. Reg. 5. 18.* *Ezechias c. 19. 4.* *Sedecias Jer. 37. 3.* *Bellatorum filii &c. c. 42. 1.* *Paulus Rom. 15. 30.* *Ephes. 6. 18.* *Philip. 1. 19.* *Coloss. 4. 3.* *1. Thess. 3. 1.* *Hebr. 13. 18.*

Orandum pro inimicis & impiis.

Sic Abraham oravit pro impiis Sodomitæ. *Gen. 18. 23.*
Sic etiam Loth pro impiis civitate Sedor. *Ibid. 19. 19.*
Sic iterum Abraham pro Abimelech. *Ibid. 20. 17.*
Moses pro Hebræis idololatris. *Exod. 32. 11.*

Qui

Qui ceciderunt (*Moses & Aaron*) proni in faciem, atque dixerunt: Fortissime Deus spirituum universa carnis, num uno peccante contra omnes ira tua deserviet? *Nom. 16. 22.* Dixit Moyses ad Aaron: Tolle thuribulum, & hausto igne de altari, mitte incensam desuper, pergens cito ad populum, ut roges pro eis: jam enim egressa est ira a Domino, & plaga desalvi. *Ibid. v. 46. Lequivit de 14700. conspuitur ignis, cum Dauid & Abiron, eo quod murmuraverunt, &c.*

Sic oravit Samuel pro Saule rege impio. 1. Reg. 15. 35.
Cumque summus sacerdos exoraret, iidem juvenes eisdem vestibus amicti, astantes Heliodoro dixerunt: Onia sacerdoti gratias age: nam propter eum Dominus tibi vitam donavit. *2. Mach. 3. 33.*

Ego autem dico vobis: Diligite inimicos vestros, benefacite iis qui oderunt vos: & orate pro persequentibus, & calumniantibus vos: ut sitis filii Patris vestri, qui in calis est. *Matth. 5. 44.*

Benedicite maledicentibus vobis, & orate pro calumniantibus vos. *Luc. 6. 68.*
Iesus autem dicebat: Pater, dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt. *Ibid. 23. 34.*
Postis autem genibus, clamavit voce magna (*Stephanus*) dicens: Domine, ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormivit in Domino. *Act. 7. 59.*

Orate pro Desuictis. Vide Purgatorium.

Advertatio ad studium orandi.

Vigilare ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. *Matth. 24. 42. c. 25. 13.*
Videte, vigilate, & orate. *Marc. 13. 33. Luc. 18. 2. Coloss. 4. 3.*
Sine intermissione orate. *1. Thess. 5. 17. Eccli. 18. 22.*

Oratio, quomodo, quando, cui, & ubi fieri debeat, & quid precandum.

ET dixit Dominus ad Moysen: Congrega mihi septuaginta viros de senioribus Israel, quos tu nosti, quod senes populi sint ac Magistri: & duces eos ad ostium tabernaculi foederis, faciesque ibi stare tecum. *Num. 11. 16. Vide Præcedentia.*

Nec est alia ratio tam grandis, quæ habeat Deo appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest cunctis obsecrationibus nostris. *Deus. 4. 7. c. 9. 27.*

Et clamantes (*illi Israel in idolatriam lapsi*) ad Dominum, dixerunt: Peccavimus tibi, quia dereliquimus Dominum Deum nostrum, & servivimus Baalim: *Judic. 10. 10.* Dixeruntque filii Israel ad Dominum: Peccavimus, redde tu nobis quicquid tibi placet: tantum nunc libera nos. *Ibid. v. 15.*

Cum esset Anna amaro animo oravit ad Dominum, sens largiter, & votum vovit, dicens, &c. *1. Reg. 1. 10.*

Et ait (*David*): Dominus petra mea, & robur meum, & Salvator meus. *1. Reg. 22. 2.* In tribulatione mea invocabo Dominum, & ad Deum meum clamabo: & exaudiet de Templo suo vocem meam, & clamor meus veniet ad aures ejus. *Ps. 17. 2. 3.*

Ait Salomon: Et nunc Domine Deus, tu regnare fecisti servum tuum pro David patre meo: ego autem sum puer parvulus, & ignorans egressum & introitum meum. *3. Reg. 3. 72.*

Eritque, antequam clament, ego exaudiam: adhuc illis loquentibus, ego audiam. *Isa. 65. 24.*
Et factum est: cum consummasset comedere herbam terræ, dixit: Domine Deus propitius esto, obsecro: quis suscitabit Jacob, quia parvulus est? *Amos 7. 2.*

Non impediaris orare semper. *Eccli. 18. 22.*
Speciosa misericordia Dei in tempore tribulationis, quasi nubes pluvia in tempore siccitatis. *Ibid. 35. 26.*

Sed in oratione persistens (*Sara*) cum lacrimis deprecabatur Deum, ut ab isto improperio liberaret eam. *Gen. 3. 11.* Dixit: Benedictum est nomen tuum Deus patrum nostrorum, qui cum iratus fueris, misericordiam facies, & in tempore tribulationis peccata dimittis, his qui invocant te. Ad te Domine faciem meam converto: ad te oculos meos dirigo. Peto Domine, ut de vinculo improperii huius absolvas me, aut desuper terram eripias me. *Ibidem v. 13.*

Oratio humiliantis se, nubes penetrabit: &c. *Eccli. 35. 21.*

Tunc Eliachim Sacerdos Domini magnus, circumvit omnem Israel, allocutusque est eos, dicens: Scitote, quoniam exaudiet Dominus preces vestras, si manentes permaneritis in jejuniis, & orationibus in conspectu Domini. *Judith. 4. 11.*

Et cum oratis, non critis, sicut hypocritæ, qui amant in Synagoga, & in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus: amen dico vobis necesse repererunt mercedem suam. *Matth. 6. 5.* Sic ergo vos orabit: Pater noster qui es in calis, sanctificetur nomen tuum, &c. *Ibid. v. 9. Idem Luc. 11. 2.*

Petite, & dabitur vobis: querite, & invenietis: pulsate, & aperietur vobis. *Ibid. 7. 7. Idem Luc. 11. 9.*

Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re quæcumque petierit, fiet illis a Patre meo, qui in calis est. *Ibid. 18. 19.*

Tunc

Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans & petens aliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic, ut sedeam in regno tuo. Respondens autem Iesus dixit: Nescitis, quid petatis. *Matth. 20. 20. & Marc. 10. 35.*

Et omnia quæcumque petieritis in oratione credentes, accipietis. *Ibid. 21. 22. & cap. 26. 38. Item Marc. 11. 24. habetur.*

Hoc genus (*Isamionum*) in nullo potest exire, nisi in oratione, & jejuniis. *Marc. 9. 28. Videte, vigilate, & orate: nescitis enim quando tempus sit. Ibid. 13. 33. & Matth. 24. 42.*

Et hac vidua usque ad annos octoginta quatuor: quæ non discedebat de templo jejuniis & obsecrationibus serviens nocte ac die. *Luc. 2. 37.*

Dicebat autem & parabolam ad illos, quoniam oportet semper orare & non desicere. *Luc. 18. 1. Et cum pervenisset ad locum (scilicet montem Olivæ) dixit illis: Orate, ne intretis in tentationem. Ibid. 22. 40.*

Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum, in spiritu & veritate oportet adorare. *Joan. 4. 24. Scimus autem, quia peccatores Deus non audit: sed si quis Dei cultor est, & voluntatem ejus facit, hunc exaudit. Ibid. 9. 31.*

Et quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam: ut glorificetur Pater in Filio. *Ibid. 14. 13.*

Si manseritis in me, & verba mea in vobis manserint: quodcumque volueritis petetis, & fiet vobis. *Ibid. 15. 7.*

Et in illo die me non rogabitis quidquam. Amen, amen dico vobis, si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. *Ibid. 16. 23.*

Hi omnes (*Apostoli*) erant perseverantes unanimiter in oratione cum mulieribus, & Maria matre JESU, & fratribus ejus. *Act. 1. 14.*

Erant autem perseverantes in doctrina Apostolorum, & communicatione fractionis panis, & orationibus. *Ibid. 2. 42.*

Qui cum assissent (*Apostoli de claudo sanato*) unanimiter levaverunt vocem ad Deum & dixerunt: Domine tu es, qui fecisti celum & terram, mare & omnia: quæ in eis sunt, &c. *Act. 4. 24.* Et cum orassent, motus est locus, in quo erant congregati: & repleti sunt omnes spiritu Sancto, & loquebantur verbum Dei cum fiducia. *Ibid. v. 31. cap. 14. 22. cap. 13. 3.*

Gornelius erat Religiosus ac timens Deum cum omni domo sua, faciens elemosinas multas plebi, deprecans Deum semper. &c. Act. 10. 2.

Similiter autem & Spiritus adjuvat infirmitatem nostram; nam quid oramus, scire oportet, nescimus: sed ipse Spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. *Rom. 8. 26.*

Spe gaudentes: in tribulatione patientes: orationi instantes. *Ibid. 12. 12.*

Et ideo qui loquitur lingua, ore ut interpretetur. *1. Cor. 14. 13.*

Et galeam salutis assumite — per omnem orationem, & obsecrationem orantes omni tempore in spiritu: & in omni instantia & obsecratione pro omnibus Sanctis. *Ephos. 6. 17.*

Orationi instante, vigilantes in ea in gratiarum actione: orantes simul & pro nobis, &c. *Coloss. 4. 2.*

Sine intermissione orate. *1. Thess. 5. 17.*

Obsecro igitur primum omnium heri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones, pro omnibus hominibus: &c. *1. Tim. 2. 1.*

Orate pro nobis: confidimus enim quia bonam conscientiam habemus in omnibus bene volentes conversari. *Hebr. 13. 18.*

Quia oculi Domini super justos, & aures ejus in preces eorum: vultus autem Domini super facientes mala. *1. Pet. 3. 12.*

Postulet autem in fide, nihil hæsitans: qui enim hæsitat, similis est fluctui maris, qui a vento movetur, & circumferretur. *Jacob. 1. 6. Apoc. 19. 10. & Cap. 22. 9.*

Petitis, & non accipitis: eo quod male petatis: ut in concupiscentiis vestris insumatis. *Ibid. 4. 3.*

Tristatur aliquis vestrum? oret: Aequo animo est? psallat, *Ibid. 5. 13. Vide & v. 16.*

Oratio Deum inclinans.

ERITQUE antequam clament, ego exaudiam: adhuc illis loquentibus, ego audiam. *Isa. 65. 24.*

Petite, & dabitur vobis, &c. Omnis enim, qui petit, accipit: & qui querit, invenit: & pulsanti aperietur. *Matth. 7. 7.*

Si ergo vos cum sitis mali, noxia bona dare filijs vestris: quanto magis Pater vester de celo dabit Spiritum bonum petentibus se? *Luc. 11. 13.*

Et quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam. *Joan. 14. 13.*

Peccatum purgat.

RESPICITE filii nationes hominum: & scitote, quia nullus speravit in Domino, & confusus est. Quis enim permansit in mandatis ejus, & derelictus est? Aut quis invocavit eum & desepxit illum? *Eccli. 2. 14.*

Qui

Qui diligit Deum, exorabit pro peccatis, & continebit se ab illis, & in oratione dierum exaudietur. *Eccli. 3. 4.*

Et rogante pro eis sacerdote, propitius erit eis Dominus. *Lev. 4. 20.*

Rogabitque pro eo (sacerdos, & pro peccato eius), & dimittetur ei. *Ibid. v. 31.*

Quis est, qui condemnet? Christus Jesus qui mortuus est: immo qui & resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis. *Rom. 8. 34.*

Unde & salutare in perpetuum potest accedere per semetipsum ad Deum: semper vivens ad interpellandum pro nobis. *Hebr. 7. 25.*

Hoc semper spirituale.

Hoc autem genus non ejicitur, nisi per orationem & jejunium. *Math. 17. 20.*

Vigilate, & orate, ut non intretis in tentationem. *Ibid. 26. 41.*

Corporalem.

Et invoca me in die tribulationis, & erua te. *Pf. 49. 15. Vide totum Psalmum 90.*

Impetrat hinc confessionem.

Filli, in tua infirmitate ne despicias teipsum, sed ora Dominum, & ipse curabit te. *Eccli. 38. 9. Ita. 38. 3.*

Frater, voluntas quidem cordis mei, & obsecratio ad Deum, sit prae illis in salutem. *Rom. 10. 1.*

Per omnem orationem & obsecrationem orantes omni tempore in spiritu: & in ipso vigilantes in omni instantia, & obsecratione, pro omnibus sanctis; & pro me, ut detur mihi sermo in aperitione oris mei cum fiducia, notum facere mysterium Evangelii. *Ephes. 6. 18.*

Sed etiam, quia hoc mihi provenit ad salutem, pro vestra orationem. *Philipp. 1. 19.*

Ideo & nos ex qua die audivimus, non cessamus pro vobis orantes, & postulantes, ut impleamini agitione voluntatis ejus, in omni sapientia & intellectu spiritali: ut ambuletis digne, Deo per omnia placentes. *Coloss. 1. 9.*

Orationi instate, vigilantes in ea in gratiarum actione: orantes simul & pro nobis, ut Deus aperiat nobis ostium sermonis, ad loquendum mysterium Christi. *Ibid. 4. 2.*

Salvatus vos Epaphras, qui ex vobis est, fervens Christi Jesu, semper sollicitus pro vobis in orationibus, ut fieris perfecti, & pleni in omni voluntate Dei. *Ibid. v. 12.*

In quo etiam oramus semper pro vobis: ut dignetur vos vocatione sua Deus nosse. *1. Thimo. 1. 11.*

De cetero fratres, orate pro nobis, ut sermo Dei currat, & clarificetur, sicut & apud vos: & ut liberemur ab importunis, & malis hominibus. *Ibid. 2. 1.*

Obsecro igitur primum omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones, pro omnibus hominibus: pro regibus, & omnibus qui in sublimitate sunt, ut quietam & tranquillam vitam agamus, in omni pietate & castitate. *1. Tim. 2. 1.*

Præcipit confessionem.

Obesco ergo vos fratres per Dominum nostrum Jesum Christum, & per caritatem S. Spiritus, ut adjuvetis me in orationibus vestris pro me ad Deum, ut liberet ab infidelibus, &c. *Rom. 15. 30.*

Orationes, quæ, quomodoque spiritus, sunt, exaudis Deus.

Ecce ait (Angelus ad Agar ancillam Saræ & parentem ab illa) concepti, & paries filium: vocabiturque nomen ejus Ismael, eo quod audivit Dominus afflictionem tuam. *Gen. 16. 11.*

Exaudivit autem Deus vocem pueri (Ismael) vocavitque Angelus Dei Agar de celo, dicens: Quid agis Agar? noli timere: exaudivit enim Deus vocem pueri de loco, in quo est. Surge, tolle puerum, & tene manum illius: quia in genitrem magnam faciam eum. *Ibid. 21. 17.*

Et audivit gemitum eorum (filiæ filiorum Israel post mortem regis Egypti) ac recordatus est lateris, quod pepigit cum Abraham, Isaac, & Jacob. Et respexit Dominus filios Israel, & liberavit eos. *Exod. 2. 24.*

Cui (Moses) ait Dominus: Vidi afflictionem populi mei in Ægypto, & clamorem ejus audivi propter duritiam eorum qui præfunt operibus. *Ibid. 3. 6.*

Ego audivi gemitum filiorum Israel, quo Ægyptii oppræferunt eos: & recordatus sum pacti mei. *Ibid. 6. 5.*

Si lateris eos (filiæ filiorum & populum) vociferabuntur ad me, & ego audiam clamorem eorum. *Ibid. 22. 23.* Ipsum enim (voluntatem precanti tui) est solum, quo operitur, indumentum carnis ejus, nec habet aliud, in quo dormiat, si clamaverit ad me, exaudiam eum, quia misericors sum. *Ibid. v. 27.*

Nec est alia natio tam grandis, quæ habeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster cunctis obsecrationibus nostris. *Deut. 4. 7.*

Cave, ne forte subrepat tibi impia cogitatio, & dicas in corde tuo: Appropinquat septimus annus remissionis, & avertas oculos tuos a paupere fratre tuo, nolens ei quod postulat, mutuum commodare: ne clamet contra te ad Dominum, & fiat tibi in peccatum. *Ibid. 15. 9.*

Tulit autem Samuel Agnum lactentem unum, & obtulit illum holocaustum integrum Domino: & clamavit Samuel ad Dominum pro Israel, & exaudivit eum Dominus. Factum est autem, cum Samuel offerret holocaustum, Philistinum inire prælium contra Israel: intonuit autem Dominus fragore magno in die illa super Philistinum, & extravit eos, & cæsi sunt a facie Israel. *1. Reg. 7. 9. & Cap. 9. 16.*

Quia respexi populum meum, (ait Deus) venit enim clamor eorum ad me. *Ibid. 9. 16.*

Et clamavit Samuel ad Dominum: & dedit Dominus voces, & pluvias in illa die. *Ibid. 12. 18.*

Laudabilem invocabo Dominum: & ab inimicis meis salvus ero. *2. Reg. 22. 4.* In tribulatione (ait David) mea invocabo Dominum, & ad Deum meum clamabo: & exaudiet de templo suo vocem meam, & clamor meus veniet ad aures ejus. *v. 7. Item verbatim Psal. 17. 4. & 7.*

Et ait rex (Jeroboam) ad virum Dei (Semiam Prophetam) Deprecate faciem Domini Dei tui, & ora pro me, ut restituatur manus mea (arida) mihi. Oravitque vir Dei faciem Domini, & reversa est manus regis ad eum, & facta est sicut prius fuerat. *3. Reg. 13. 6.*

Et exaudivit Dominus vocem Elize: & reversa est anima pueri intra eum, & revixit. *Ibid. 17. 22. & 18. 36. Vide Historiam Elize, & scribatur orationem Prophetæ, & ut exaudivit eum Deus.*

Revertere, & die Executæ duci populi mei: Hæc dicit Dominus Deus David patris tui: Audivi orationem tuam, & vidi lacrimas tuas: & ecce sanavi te, die tertio accendes templum Domini. *4. Reg. 20. 5. & c. 13. 5. 2. Paral. 32. 22.*

Deprecatusque est eum (Manasses) & obsecravit inerte: & exaudivit orationem ejus, reduxitque eum Jerusalem in regnum suum, & cognovit Manasses, quod Dominus ipse esset Deus. *2. Paral. 33. 13.*

Propterea dicit Dominus: Jam non flebo de impietatibus eorum, quæ irreligiose agunt, nec sustinebo in his quæ inique exercent. Ecce sanguis innoxius, & iustus clamat ad me, & animæ iustorum clamant perseveranter. Vindicam vindicabo illos, dicit Dominus, & accipiam omnem sanguinem innoxium ex illis ad me. *4. Esdr. 15. 7.*

Et clamavit omnis populus ad Dominum instantia magna, & humiliaverunt animas suas in jejunio, & orationibus, ipsi & mulieres eorum. *Judith 4. 3.* Tunc Eliachim sacerdos Domini magnus — allocutusque est ad eos, dicens: Scitote, quoniam exaudivit Dominus preces vestras, si manentes perseveratis in jejunio, & orationibus in conspectu Domini. *v. 11.*

In illo tempore exaudite sunt preces amborum (Tobia & Sara) in conspectu gloria summi Dei: & missus est Angelus Domini sanctus Raphael, ut curaret eos ambos, quorum uno tempore sunt orationes in conspectu Domini recitate. *Tob. 3. 24.*

Vocem meam ad Dominum clamavi: & exaudivit me de monte sancto suo. *Psal. 3. 5.*

Et scitote, quoniam misericors Dominus sanctum suum: Dominus exaudivit me, cum clamaveram ad eum. *Ibid. 4. 4.*

(Dominus) non est oblitus clamorem pauperum. *Ibid. 9. 13.*

Timete, cum omne semen Israel: quoniam non sprebit, neque despexit deprecationem pauperis: nec avertit faciem suam a me: & cum clamarem ad eum, exaudivit me. *Ibid. 21. 27.*

Isse pauper clamavit, & Dominus exaudivit eum: & de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum. *Ibid. 33. 7.*

Et invoca me in die tribulationis: erua te, & honorificabis me. *Ibid. 49. 15. Vide totum Psalm. 9.*

Ego autem ad Deum clamavi: & Dominus salvabit me. *Ibid. 54. 17.*

De tribulatione invocavi Dominum: & exaudivit me in latitudine Domini. *Ibid. 117. 5.*

Ad Dominum, cum tribulaberis, clamavi: & exaudivit me. *Ibid. 119. 1.*

Voluntatem consentientium hec faciet, & deprecationem eorum exaudiet: & salvos faciet eos. *Ibid. 144. 19. Eccli. 4. 9.*

Longe est Dominus ab impiis: & orationes iustorum exaudiet. *Prov. 15. 29.*

Deprecatio pauperis ex ore usque ad aures ejus perveniet, & iudicium festinatum adveniet illi. *Eccli. 21. 6.*

Spesiosa misericordia Dei, in tempore tribulationis, quasi nubes pluvie in tempore siccitatis. *Ibid. 35. 26.*

Et invocaverunt (Eliab & Elifaz) Dominum misericordem, & expandentes manus suas, extulerunt ad eum: & sanctus Dominus Deus audivit cito vocem ipsorum. *Ibid. 48. 22.*

Populus enim Sion habitabit in Jerusalem: plorans nequaquam plorabis, miserans miserabit tui: ad vocem clamoris tui statim ut audiverit, respondit tibi. *Ista. 30. 19.*

Confertur, Executæ propter blasphemias, tum Rasfacti, tum Sennacherib, intente ad Isaiam, ut Dominum deprecetur, qui ipsum confortans avocatum promittit auxilium, & cæso per Azazel exercitu Sennacherib, eum ipse a filiis suis interimitur. *Ibid. 37.*

Derelinquit impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & revertatur ad Dominum, & miserabitur ejus, & ad Deum nostrum: quoniam multus est ad ignoscendum. *Ibid. 55. 7.*

Et invocabitis me (*spiritus Judo*) & ibitis : & orabitis me, & ego exaudiam vos. *Quæritis me, & invenietis, cum quaesieritis me in toto corde vestro, &c. Jerem. 29. 12.*

Invocavi nomen tuum Domine de lacu novissimo: vocem meam audisti: ne avertas a singulatu meo, & clamoribus. *Psal. 32. 55.*

Exaudivit autem Dominus vocem ejus (*Susanna*). Cumque duceretur ad mortem, suscitavit Dominus spiritum sanctum pueri junioris, cujus nomen Daniel. *Dan. 13. 44.*

Et dixit (*Jona*) : Clamavi de tribulatione mea ad Dominum, & exaudivit me; de ventre inferi clamavi; & exaudivisti vocem meam. *Jona 2. 3.*

Et ducam tertiam partem per ignem, & iram eos sicut uritur argentum, & probabo eos sicut probatur aurum. Ipse vocabit nomen meum, & ego exaudiam eum. Dicam: Populus meus es; & ipse dicit: Dominus Deus meus. *Zach. 13. 9.*

Et hi quidem invocabant Omnipotentem Deum, ut credita sibi, his qui crederant, cum omni integritate conservarentur. *2. Mach. 3. 22.*

Scimus autem, quia peccatores Deus non audit: sed si quis Dei cultor est, & voluntatem ejus facit, hunc exaudit. *Jona 9. 31.*

Et ille (*Cornelius*) intuens eum (*Angelum*) timore correptus, dixit, Quid est, Domine? Dixit autem illi: Orationes tuas, & elemosynas tuas, ascenderunt in memoriam in conspectu Dei. *Act. 10. 4.*

Orationes querendum quare non exaudiat Deus.

Cumque reverti ploraretis coram Domino, non audivit vos (*Israelitas*), nec voci vestre voluit adquirere. *Deut. 1. 45.*

Ego autem abscondam (*ait Dominus*) & celabo faciem meam in die illo, propter omnia mala, quæ fecit (*Israel*), quia secutus est deos alienos. *Ibid. 31. 18.*

Et clamabitis in die illa a facie regis vestri, quem elegistis vobis: & non exaudiet vos Dominus in die illa, quia petistis vobis regem. *1. Reg. 8. 13.*

Clamaverunt (*Israelitas*) nec erat, qui salvos faceret, ad Dominum, nec exaudivit eos. *Ibid. 17. 42.*

Tunc invocabunt me, & non exaudiam: mane confluent, & non invenient me: eo quod exosam habuerint disciplinam, & timorem Domini non susceperint, nec adquireverint consilio meo, & detraherent universæ correctioni meæ. *Proph. 1. 28.*

Longe est Dominus ab impiis: & orationes justorum exaudiet. *Ibid. 15. 29.*

Qui obtinuit aurem suam ad clamorem pauperis, & ipse clamabit, & non exaudietur. *Ibid. 21. 13.*

Qui desinat aurem suam, ne audiat legem, oratio ejus erit execrabilis. *Ibid. 28. 9.*

Unus orans, & unus maledicens: cujus vocem exaudiet Deus? *Ezech. 34. 29.* Sic homo qui jejunit in peccatis suis, & iterum eadem faciens, quid proficit humiliando se? orationem illius quis exaudiet? *v. 31.*

Et cum extenderitis manus vestras, avertam oculos meos a vobis: & cum multiplicaveritis orationem, non exaudiam: manus enim vestrae facta sunt plena sanguine. *Ibid. 1. 15.*

Tu ergo noli orare pro populo hoc, nec assumes pro eis laudem & orationem, & non obstitas mihi quia non exaudiam te. *Jerem. 7. 16. Item habetur variam Cap. 11. 14. & Cap. 14. 11.*

Quam ob rem hæc dicit Dominus: Ecce ego in lucem super eos mala, de quibus exire non poterunt: & clamabunt ad me, & non exaudiam eos. (*Israelitas*) *Ibid. 11. 11.*

Cum jejunaverint, non exaudiam preces eorum; & si obtulerint holocaustata, & vidimas, non suscipiam ea, quoniam gladio, & fame, & peste consumam eos. *Ibid. 14. 12.*

Et dixit Dominus ad me: Si steterit Moyses & Samuel coram me, non est anima mea ad populum istum: effice illos a facie mea; & egrediantur. *Ibid. 15. 1.*

Ergo & ego faciam in furore: non parceri oculos meos, nec miserebor: & cum clamaverint ad aures meas voce magna, non exaudiam eos. *Ezech. 8. 18.*

Tres viri isti (*Noc, Daniel, & Job*) si fuerint in ea (*Juda*) vivo ego, dicit Dominus Deus, quia nec filios, nec filias liberabunt: sed ipsi soli liberabuntur, terram autem desolabit. *Ezech. 14. 16. Si & Noc, & Daniel, & Job fuerint in medio ejus: vivo ego, dicit Dominus Deus, quia filium & filiam non liberabunt: sed ipsi justitia sua liberabunt animas suas. v. 20.*

Tunc clamabunt (*populus Israel*) ad Dominum, & non exaudiet eos, & abscondet faciem suam ab eis in tempore illo, sicut nequiter egerunt in adinventionibus suis. *Mich. 3. 4. Zach. 7. 13.*

Quando invocabitis me, ego non exaudiam vos. Maculastis enim manus vestras sanguine, & pedes vestri impigri sunt ad committenda homicidia. *4. Ezech. 1. 36.*

Orabat autem scelestus (*Antiochus*) Dominum, a quo non esset misericordiam consecutus. *2. Mach. 9. 13.*

Scimus autem, quia peccatores Deus non audit: sed si quis Dei cultor est, & voluntatem ejus facit, hunc exaudiet. *Jona 9. 31.*

Scitote enim quoniam & postea cupiens hereditare benedictionem (*Gen. 27. 38.*) reprobatus est:

est: non enim invenit penitentiam locum, quamquam cum lacrimis inquisisset eam. *Hebr. 12. 17.*

Petitis, & non accipitis, eo quod male petatis: ut in concupiscentiis vestris infumatis. *Jacob. 4. 3.*

Orationum Sanctorum Exempla.

Abraham oravit pro Ismaele. *Gen. 17. 18.*

Humiliter & discrete, constanter & pie oravit Abraham Dominum, ut parceret Sodomitis. *Gen. 18. 23.*

Orante autem Abraham, sanavit Deus Abimelech, & uxorem, ancillaque ejus. *Ibid. 20. 17.*

Oratio & preces. *Ibid. 19. 19. Vide ibidem Lot.*

Oratio famuli Abrahæ facti vestimentis. *Ibid. 24. 12.*

Pro rebus, quas etiam Dominus destinavit facere, interdum debemus orare, unde: Deprecatusque est Isaac Dominum pro uxore sua, eo quod esset sterilis, quam pariteram fore disposuerat Dominus. *Ibid. 25. 21.*

Isaac orando benedixit Jacob: sic etiam Jacob filius Josephi. *Ibid. 28. 3. Cap. 48. 15. 16.*

Dixitque Jacob: Deus patris mei Abraham, & Deus patris mei Isaac: Domine, qui dixisti mihi: Revertere in terram tuam, & in locum nativitatis tuæ, & benefaciam tibi, &c. *Ibid. 32. 9.*

Oravit multoties Dominum Moyses ut amoveret plagas de Ægypto, & exaudiebatur, licet illi mali essent. *Exod. 9. v. 12. 9. 33. & 10. 18.*

Oratio mentalis clamor in auxilium Dei, sicut apparet, quando dixit Moyses nihil loquenti: Quid clamatis ad me? *Ibid. 14. 15.*

Cumque levares Moyses manus, vincebat Israel: fin autem paululum remisisset, superabat Amalec. Sic in ista bella Moyses plus fecit orando, quam Josue pugando. *Ibid. 17. 12.*

Moyse autem orabat Dominum Deum suum, dicens: Cur, Domine, irascitur furor tuus contra populum tuum, quem eduxisti de terra Ægypti, in fortitudine magna, & in manu robusta? *Exod. 32. 12. Recordare Abraham, Isaac, & Israel servorum tuorum, quibus jurasti per tementiam, dicens: Multiplicabo semen vestrum sicut stellas cæli: & universam terram hanc, de qua locutus sum, dabo semini vestro, & possidebitis eam semper. Ib. v. 13.*

Satis importunus in oratione sua fuit Moyses, dicens: Aut dimitte eis (*sc. populo*) hanc noxam, aut si non facis, dele me de libro tuo, quem scripsisti. *Ibid. v. 31.*

Orat Moyses: Si ergo inveni gratiam in conspectu tuo, offende mihi faciem tuam, ut sciam, & inveniam gratiam ante oculos tuos: respice populum tuum, gentem hanc. *Ibid. 33. 13.*

Per orationem Moyses absorptus est ignis, qui devoravit castra murmurationum, & dolentium pro labore. *Nam. 11. 2.*

Petit populus carnes in deserto, & Dominus iratus convellit eis. Per quod liquet, quod exaudiat orationis vocem semper sit signum divinae dilectionis. *Ibid. v. 20.*

Per orationem Moyses curata est Maria soror a lepra. *Ibid. 12. 13.*

Dimittite, obsecro (*ait Moyses*) peccatum populi hujus secundam magnitudinem misericordie tuæ, sicut propitius fuisti egredientibus de Ægypto usque ad locum istum. *Ibid. 14. 19.*

Iratusque Moyses valde, ait ad Dominum: Ne respicias sacrificia eorum: tu scis, quod ne asellum quidem unquam acceperim ab eis, nec afflixerim quempiam eorum. *Ibid. 15. 15.*

Venerunt (*populus*) ad Moysen, atque dixerunt: Peccavimus, quia locuti sumus contra Dominum, & te: ora, ut tollat a nobis serpentes. Oravitque Moyses pro populo, & liberatus est populus. *Ibid. 21. 7.*

Qui (*Moyse & Aaron*) ceciderunt proni in faciem, atque dixerunt: &c. *Ibid. 16. 22. Vide & similiter factum ab eis. Cap. 20. v. 6.*

Et orans dixi: (*Moyse ait*) Domine Deus, ne disperdas populum tuum, & hereditatem tuam, quam redemisti in magnitudine tua, quos eduxisti de Ægypto in manu forti, Recordare servorum tuorum, Abraham, Isaac, & Jacob: ne aspicias duritiam populi hujus, & impietatem atque peccatum. *Deut. 9. 36.*

Vide ibidem orationem Josue pro se & populo. *Josue 7. 7.*

Oratio Gedeonis ad Dominum pro impetrando miraculo. *Judic. 6. 36. Vide & v. 39 liberatam positionem.*

Oravit itaque Manue Dominum, & ait: Obsecro Domine, ut vir Dei, quem misisti, veniat iterum, & doceat nos, quid debeamus facere de puero, qui natus est. Exaudivitque Dominus deprecatum Manue, &c. *Judic. 13. 8.*

Cum esset Anna amaro animo, oravit ad Dominum, sens largiter, & votum vovit. *1. Reg. 1. 10. Porro Anna loquebatur in corde suo, tantumque labia illius movebatur, & vox penitus non audiebatur. Ib. v. 13.*

Pronaturi filii Israel contra Philistinos dixerunt Samueli: Ne cesses pro nobis clama: ad Dominum Deum nostrum: ut salvet nos de manu Philistinorum. *Ibid. 7. 8.*

Non placuit Domino, quod filii Israel petierant super se regem, & tunc dixit Samueli oranti de hac re: Audi vocem populi in omnibus, quæ loquuntur tibi. *Ibid. 8. 7.*

Dixit Samuel ad populum: Absit autem a me hoc peccatum in Dominum, ut celsiorare pro vobis. *Ibid. 12. 23.*

Ihesaut. Biblic.

Vide *ibidem* orationem David pro se & filio. 2. Reg. 7. 18.
 Deprecatusque est David Dominum pro parvulo: & jejunavit David jejunio, & ingressus
 forcum, jacuit super terram. *Ibid.* 17. 16.
 Dixitque (*orans*): Infatua, quæso, Domine, consilium Achitophel. *Ibid.* 15. 31.
 Et dixit David ad Dominum: Peccavi valde in hoc facto: sed precor, Domine, ut transfe-
 ras iniquitatem servi tui, quia stulte egi nimis. *Ibid.* 24. 10.
 Et ait Salomon: Benedictus Dominus Deus Israel, qui locutus est ore suo ad David patrem
 meum, & in manibus ejus perfecit, &c. 2. Reg. 8. 15. per totum Caput 2. Paral. 6. 16.
 Oratio Elias ignem de calo protraxit, 3. Reg. 18. 36.
 Oratio Elias pro pluvia, dicitur puero suo, ut prospiceret contra mare, modo sperabat nubem consurgere
 pluviosam, sed usque ad septem voces nihil positus apparuit: porro orationis divinitus & instantia
 commendantur. *Ibid.* v. 43.
 Et ait rex ad virum Dei: Deprecare faciem Domini Dei tui, & ora pro me ut restituarer
 manus mea mihi. Oravitque vir Dei faciem Domini, & reversa est manus regis ad eum, &
 facta est sicut prius fuerat. 3. Reg. 13. 6.
 Oratione sua Elias filium hospitiæ suæ mortuum, ad vitam revocavit. *Ibid.* 17. 20.
 Sic etiam Oravit oratione sua Suananitis filium mortuum suscitavit. 4. Reg. 4. 33.
 Cumque esset Elifseus --- aperuit Dominus oculos pueri, & vidit curus igneus, & percussit
 suus Syri. *Ibid.* 6. 17.
 Deprecatus est autem Joachaz faciem Domini, & audivit eum Dominus, & liberatus est Is-
 rael. *Ibid.* 13. 4.
 Fideliter & prudenter oravit Ezechias ad Dominum, & simul etiam Isaiam Prophetam invitavit, ut
 simul cum ipso ad Deum clamaret. *Ibid.* 19. 15. versu 3.
 Converterit Ezechias faciem suam ad orandum ad parietem, ut attentius orare possit, & oravit Do-
 minum, dicens: Obsecro Domine; memento quoque &c. Flevit itaque Ezechias fletu magno;
 & ita oratione sua sanitatem & prolongationem viæ ad quindecim annos impetravit. *Ibid.* 20. 2. Vide &
 Hæz. 37. 16.
 David benedicens Dominum orat pro Salomone ac populo. 1. Par. 29. 18.
 Benedictum Salomone populo Israel, & gratias Deo agit de implatione promissionis factæ David, oratque
 supplices coram multitudine, ut orationem in eo templo vota Deus exaudiat. 2. Paral. 6.
 Et invocavit (*Asa*) Dominum Deum, & ait: Domine, non est apud te ulla distantia, utrum
 in paucis auxiliaris, an in pluribus: adjuva nos Domine Deus noster: in te enim & in tuo
 nomine habentes fiduciam, venimus contra hanc multitudinem. Domine Deus noster tu es,
 non pravaleat contra te homo. *Ibid.* 14. 11.
 Ait (*Josaphat*) Domine Deus patrum nostrorum, tu es Deus in celo, & dominaris cunctis
 regnis gentium; in manu tua est fortitudo & potentia, nec quisquam tibi potest resistere.
Ibid. 20. 6. Deus noster, ergo non judicabis eos? In nobis quidem non est tanta fortitudo,
 ut possimus multitudinē resistere (*sc. Ammonitarum, Moabitarum, & Syriorum*) quæ irruit super
 nos. Sed cum ignoremus quid agere debeamus, hoc solum habemus residui, ut oculos nostros
 dirigamus ad te. *Ib.* v. 12.
 Josaphat autem timore perterritus, totum se contulit ad rogandum Dominum; audierat enim,
 quæ maxima multitudo gentium venerat contra eum. 2. Paral. 20. 3.
 Manasses postquam satis convulsus erat, oravit Dominum Deum suum: & egit penitentiam
 valde coram Deo patrum suorum, Deprecatusque est eum, & obsecravit inente: & exau-
 divit (*Deus*) orationem ejus: erat enim miro modo humilis, devotus, & efficax, uti patet legen-
 ti. *Ibid.* 33. 12.
 Jejunavimus autem & rogavimus Deum nostrum per hoc (*pro reità isopæ & securo*), & even-
 nit nobis prospere, (*ajebat Esdras*). 1. Esdr. 8. 23.
 Et dixi (*Esdras*): Deus meus, confundor, erubescio levare faciem meam ad te: quoniam
 iniquitates nostræ multiplicatæ sunt super caput nostrum, & delicta nostra creverunt usque ad
 calum, a diebus patrum nostrorum: sed & nos ipsi peccavimus graviter usque ad diem hanc.
 1. Esdr. 9. 6.
 Orat Nibemias: Obsecro Domine, sit auris tua attendens ad orationem servi tui, & ad ora-
 tionem serfitorum tuorum, qui volunt timere nomen tuum, &c. 2. Esdr. 1. 11. Vide & Cap. 2. 5.
 Et oravimus Deum nostrum, & posuimus custodes super murum die æ nocte contra eos. *Ib.* 4. 9.
 Et confurgens, (*ait Esdras*), a jejunio, confissa habens vestimenta & sacram tunicam, ingenuicu-
 lans, & extendens manus ad Dominum, dicebam: Domine &c. 3. Esdr. 8. 74. 4. Esdr. 3. 1. C. 6. 37.
 Fit oratio Sapientis cum agitione propria imbecillitatis ad impetrandam a Domino sapientiam, quæ
 cum omnibus necessaria sit, potissimum sapientibus rectoribus populorum, incerta est enim humana sapientia.
 Sap. 9. 1. Eccl. 23. 2.
 Miserere nostri Deus omnium, & respice nos, & ostende nobis lucem miserationum tuarum,
 & immitte timorem tuum super Gentes, quæ non exquirunt te, ut cognoscant quia non est
 Deus nisi tu, & enarrent magnalia tua, Eccl. 36. 1.

Dei laus, exultatio, & gratiarum actio habetur per totum caput. Eccl. 77.
 Peccavimus ante Dominum Deum nostrum, & non credimus, diffidentes in eum &c. Baruch
 5. 17. Et non audivimus vocem Domini Dei nostri, secundum omnia verba Prophetarum, quos
 misit ad nos. *Ib.* 27.
 Dominus Deo nostro iustitia: nobis autem, & patribus nostris confusio faciei, sicut est dies
 hæc. *Ibid.* 2. 6.
 Et nunc D. mine omnipotens, Deus Israel, animi in angustiis & Spiritus anxius clamat ad
 te: audi Dominum, & miserere --- quia peccavimus ante te. *Ibid.* 3. 1.
 Tunc Tobias ingemuit, & cepit orare cum lacrimis dicens: Iustus es Domine, & omnia
 judicia tua iusta sunt, & omnes viæ tuæ misericordias, & veritas, & iudicium. Tob. 3. 1. Vide
 versu 12.
 Sara filia Raguelis, audivit ab ancilla sua grandi contumelia, perrexit in superius cubiculum do-
 mus suæ: & tribus diebus & tribus noctibus --- in oratione persistens cum lacrimis deprecava-
 tur Deum, ut ab isto improperio liberaret eam. Tob. 3. 10.
 Raphael Angelus monuit Tobiam iudicem, ut per primas noctes contineret se ab uxore, & antea orationibus
 vacaret. *Ibid.* 6. 18.
 Tobias & Sara simul orantes noctem transierunt in lacrimis. *Ibid.* 8. 6.
 Tobias senior benedixit ac gratias agit Domino. *Ibid.* 13. 1.
 Marceus filii Israel Holofernem, & Helonem clamaverunt ad Dominum instantia magna &c.
 Judith 4. Eliacim vero summus sacerdos commemorabat eum, quomodo Moyses confidentem in virtute sua
 Amale, non ferro pugnavit, sed orando disecit, *Ib.* v. 13. Exod. 12. 12.
 Multum confidebat Judith in orationibus altorum, modo proponens iræ ad Holofernem dixit Presbyteris:
 Orate ut firmum faciat Deus consilium meum: Judith 8. 31. Nihil aliud fiat, nisi oratio pro me
 ad Dominum Deum nostrum. *Ibid.* v. 33.
 Judith sese affertur ac humiliter pro populi liberatione prostrata precatur, ut sibi virtus datur eret-
 tæd Holofernem. *Ibid.* 9.
 Similiter quando voluit impurare caput Holofernis, oravit cum lacrimis ad Ictum. *Ibid.* 13. 6.
 Oratio & Casitum Judith est victoriam. *Ibid.* 16. 1.
 Ephor locutus ad regem Assurum, dicitur Mardechai: Vade, & congrega omnes Judæos --- &
 orate pro me. Non comeditis, & non bibitis tribus diebus & tribus noctibus: & ego cum
 ancillis meis similiter jejunabo, &c. Esth. 4. 16.
 Vide hinc quomodo devote & humiliter oravit Ephor. *Ibid.* 14.
 Corripit miserere nostri: tenent expectavimus: esto brachium nostrum in mane, & salus no-
 stra in tempore tribulationis. *Ips.* 35. 2. Cap. 37. 16. Cap. 64.
 Corripit me Domine, verumtamen in iudicio, & non in furore tuo, ne forte ad nihilum
 redigas me. Effundit indignationem tuam super gentes, quæ non cognoverunt te: & super Pro-
 vincias, quæ nomen tuum non invocaverunt: quia quæderunt Jacob, & devoraverunt eum,
 & consumperunt illum, & decus dissipaverunt. *Ips.* 10. 20.
 Magne reparationis apud Deum erat oratio Jeremia, quando dicebat et Dominus: Tu ergo noli ora-
 re pro populo hoc. *Ips.* 11. 14.
 Alia oratio efficax Jeremia Propheta ad Deum. *Ibid.* 17. 17.
 Expectatio Israel Domine: omnes qui te derelinquunt, confundentur, recedentes a te, in
 terra scribentur: quoniam derelinquerunt venam aquarum viventium Dominum. Sana me Do-
 mine, & sanabor: saluum me fac, & salvus ero: quoniam laus mea tu es. *Ibid.* 17. 13.
 Cap. 18. 19.
 Et oravi ad Dominum, postquam tradidi librum possessionis Baruch filio Neri, dicens: Heu,
 heu, heu: Domine Deus: ecce tu fecisti calum & terram in fortitudine tua magna, & in
 brachio tuo extento: non erit tibi difficile omne verbum. *Ibid.* 32. 16.
 Oratio Jeremia: Recordare Domine, quid acciderit nobis: intueri, & respice opprobrium,
 Throno. 1. 1. per totum Caput.
 Stans autem Azarias (*in medio fornacis*) oravit sic, aperiensque os suum in medio ignis, ait:
 Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum: &c. Dan. 3. 25.
 Propter impium Darii regis decretum, attamen non omisit Daniel, quin adoraret ter Deum
 suum genibus. *Ibid.* 6. 10.
 Intellegit Daniel tempus captivitatis esse completum, instantius oravit pro populo, in captivitate de-
 onto. Et nova, quam humiliter & ferventer oravit. *Ibid.* 9. 3.
 Peccavimus (*Domine*) iniquitatem fecimus, & recessimus, & declinavimus a
 mandatis tuis, ac iudicis: Non obediimus servis tuis Prophetis, qui locuti sunt in nomine
 tuo regibus nostris, principibus nostris, patribus nostris, omnique populo terræ. Dan. 9. 5.
 Videns Susanna, omne humanum sibi desse consilio, auxiliumque, recurrit ad orationem suffragium,
 & oratio eius fuit exaudita. *Ibid.* 13. 42.
 Et oravit Jonas ad Dominum Deum suum de ventre piscis, & liberatus est. *Ips.* 2. 2.
 Oratio Habacuc Propheta pro ignorantibus. *Habuc.* 3. 2.

Et congregatus est conventus, ut essent parati in pralium: & ut orarent, & peterent misericordiam & miserationes. 1. Mach. 3. 44
Judas Machabaeus commissurus pralium contra Gorgiam, ait viris, qui secum erant: Et nunc clamemus in calum; & miseretur nostri Dominus: & ipsi vitam oravit. Ibid. 4. 10. Vide verbum 30.

Quum Nicanor succedere templum minaretur, intraverunt sacerdotes, & steterunt ante faciem Altaris & templi, & flentes dixerunt: Tu Domine, &c. Ibid. 7. 36

Videns Jonathan, quod omnes, exceptis paucis, deridebant eum pugnantem contra alienigenas, fecit vestimenta sua, & oravit, & postea victoriam obtinuit. Ibid. 11. 17

Quum non modica per universam civitatem Jerusalem erat pestilentia, Sacerdotes autem ante Altare, cum flis sacerdotalibus iactaverunt se, & invocabant de celo Deum, &c. 2. Mach. 3. 17. Alii etiam gregatim de domibus confluebant, publica supplicatione obsecrantes. v. 18. Univerfa autem (mulieres) protendentis manus in calum deprecabantur. v. 20

Onias summus Pontifex oravit pro Heliodoro, divina virtute graviter flagellato, eo quod voluerat spoliarie templum; Dominus ergo ob hanc orationem vitam ei donavit. Eod. c. v. 33

Sed cum plagis perimeretur (Elezarus) ingemuit, & dixit: Domine, qui habes sanctam scientiam, manifeste tu scis, quia cum a morte possem liberari, duos corporis fustineo dolores: secundum animam vero propter timorem tuum libenter haec patior. Et ille quidem hoc modo vita decessit, non solum juvenibus, sed & univerva genti memoria mortis suae ad exemplum virtutis, & fortitudinis derelinqunt. 2. Mach. 6. 30

Judas vero Machabaeus, & qui cum illo erant deprecabantur Dominum, ut eriperet eos ab impio Nicanore. Ibid. 8. 1

Orabat autem hic scelestus (Antiochus) Dominum, a quo non esset misericordiam consecutus. Cap. 6. 13

Nicanor autem & qui cum ipso erant, cum tubis & canticis admovebant. Judas vero, & qui cum eo erant in invocato Deo, per orationes congressi sunt: manu quidem pugnantem, sed Dominum cordibus orantem, prostraverunt non minus triginta quinque milia, praesentia Dei magnifice delectati. Cap. ult. v. 25

Bevum, utrum, & hominem modum orandi habuit leprosus ille, qui genitoxo adoravit Dominum Jesum, alienis Domine si vis, potes me mundare. Matth. 8. 2 Marc. 1. 40. Luc. 5. 12

Similem modum orandi, per insurrectionem habuit Centurio, cum dixit: Domine, puer meus jacet in domo paralyticus. Eod. cap. ult. 5. Item Martha & Maria pro fratre Lazaro iam spulso. Joan. 11. 21

Et dimissa turba, ascendit (Jesus) in montem solus orare. Ibid. 14. 23. Marc. 6. 46

Vite vitam orationem Chelisi in montem Oliveti. Ibid. 26. 39

Jesus orabat in cruce: Pater, dimitte illis: non enim sciunt, quid faciunt. Luc. 23. 34

Dominus & Salvator noster docet Discipulos suos orare, & praescribit formulam. Matth. 6. 9. Luc. 11. 2

Dixitque Jesus Parabolam, quemodo oportet semper orare, imo & instanter. Luc. c. 11. & 18.

Ad humiliter orandum & instantiam contentendam, inducit Dominus exemplum de superbo Pharisaeo & humili Publicano. Eod. c. v. 9

Oravit Christi, dum Lazarum resuscitaret. Joan. 11. 41

Oravit Christi ad Patrem pro utriusque clarificatione, pro Discipulis, & his qui per illos in ipsum essent credaturi, &c. Ibid. 17. 1

Post ascensionem Domini in calum, reversi sunt Discipuli in Jerusalem, & Hi omnes erant perseverantes unanimiter in oratione cum mulieribus, & Maria matre Jesu. Act. 1. 14

Apostoli volentes unum de Discipulis eligere in apostolum loci Jude, statuerunt duas, Joseph & Matthiam. Et orantes dixerunt: Tu Domine, qui corda nosti omnium, ostende, quem elegeris ex his duobus unum. Ibid. v. 24

Omnes fideles in primitiva Ecclesia Erant autem perseverantes in doctrina Apostolorum, & communicatione fractionis panis, & orationibus. Ibid. 2. 42

Petrus autem, & Joannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam. Ibid. 3. 1

Qui cum audissent, unanimiter levaverunt vocem ad Deum, & dixerunt: Domine, tu es qui fecisti calum & terram, mare, & omnia quae in eis sunt: &c. Ibid. 4. 24

Et cum orasset (Discipuli unanimiter una voce) motus est locus, in quo erant congregati: & repleti sunt omnes Spiritu sancto, & loquebantur verbum Dei cum fiducia. Ibid. 4. 31

Hos statuerunt ante conspectum Apostolorum: & orantes imposuerunt eis manus. Ib. 6. 6. Vide c. 13. 3

Et lapidabant Stephanum (Judaei) invocantem & dicentem: Domine Jesu, suscipe spiritum meum. Postis autem genibus, clamavit voce magna, dicens: Domine ne statuas illis hoc peccatum. Ibid. 7. 58

Petrus, & Joannes oraverunt pro illis de Samaria, ut acciperent Spiritum sanctum. Ibid. 8. 15. Tunc imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum sanctum, v. 17

Saulus Damasum iussa Domini veniens, orare cepit: & fuit tribus diebus non manducans. Act. 9. 9. Vide c. v. 11

Petrus ponens genua oravit, & oratione ista puellam Tabitham resuscitavit a mortuis. Eod. c. v. 40

Oratione & Elemsyna Cornelii Centurionis ascendit in conspectum Dei, & factus illic est Christianus. Ibid. 10. 4

Ascendit Petrus in superiora, ut oraret circa horam sextam. Ibid. v. 9

Et Petrus quidem servabatur in carcere. Oratio autem fecit hanc intermissione ab Ecclesia ad Deum pro eo. Ib. 12. 5

Petrus servabatur in carcere, & miraculose liberatus, venit ad domum Mariae &c. ubi erant multi congregati, & orantes. Ib. v. 12

Cum iret Paulus ad orationem, puellam quamdam a spiritu pythone liberavit. Ibid. 16. 16

Et cum constitissent illis (Paulus & socii) per singulas Ecclesias Presbyteros & orasset cum jejunantibus, commendaverunt eos Domino, in quem crediderunt. Ibid. 14. v. 22

Retulit Paulus a fratibus de Achaia, post paucos sermones, & pia verba, postis genibus suis oravit cum omnibus illis. Ibid. 20. 36

Et expletis diebus profecti ibamus, deducuntibus nos omnibus cum uxoribus & filiis usque foras civitatem: & postis genibus in litore oravimus. Ibid. 21. 5

Cum orasset in templo Paulus, factus est in stupore montis, & vidit Dominum Jesum dicentem: Festina, & exi velociter ex Jerusalem. Ibid. 22. 17

Pater Publici fibris & dysenteria laborante, cum orasset (Paulus), & imposuisset ei manus; sanavit eum. Ibid. 28. 8

Sine intermissione memoriam vestri facio semper orationibus meis. Rom. 1. 9

Alto grande & arduum opus est orare, ut ipse Paulus ad id agendum diceret se sufficientem non esse. Ibid. 8. 26

Gratias ago Deo meo in omni memoria vestri, semper in cunctis orationibus meis pro omnibus vobis cum gaudio deprecationem faciens, &c. Philipp. 1. 3. Vide c. 2. Tim. 1. 3

Et hoc oro, ut caritas vestra magis ac magis abundet, &c. Ibid. v. 9

Non cessamus pro vobis orantes, & postulantes, ut impleamini agnitione voluntatis ejus, &c. Coloss. 1. 9

In quo etiam oramus semper pro vobis, &c. 2. Thess. 1. 11

Orationes pia necessaria.

Obesco ergo vos fratres per Dominum nostrum Jesum Christum, & per caritatem Sancti Spiritus, ut adjuvetis me in orationibus vestris pro me ad Deum, ut liberer, &c. Rom. 15. 30

Nihil solliciti sitis: sed in omni oratione, & obsecratione, cum gratiarum actione, petitiones vestrae innotescant apud Deum. Philipp. 4. 6

Orationi instate, vigilantes in ea, &c. Coloss. 4. 2

Si quis autem vestrum indiget sapientia, postulet a Deo, &c. Jacob. 1. 5

Triatur aliquis vestrum? orat. Ibid. 5. 13

Omnium autem finis appropinquavit. Estote itaque prudentes, & vigilate in orationibus. 1. Petr. 4. 7

Orationis vis & efficacia.

Oratio humiliantis se, nubes penetrabit: & non descendet, donec Altissimus aspiciat. Ergo calce penetrat. Eccli. 35. 21

Jonas clamavit de ventre Ceti, & pervenit vox ad aures Dei quando aures Dei in corde precantis erant. Joan. 2. 2

Clauso ostio ora patrem tuum &c. Pater tuus &c. reddet tibi. Ergo valet ad meritum. Matt. 6. 6

Publicanus orat: Deus propitius esto mihi peccatori, &c. & descendit hic justificatus in domum suam. Ergo impetrat remissionem peccatorum. Luc. 18. 13

Latro in cruce orat: Paradiso donatur. Ergo facis pro panis peccatorum. Ibid. 23. 42

Sic Manasses conquisitatus oravit Dominum, egit poenitentiam valde coram Deo. 2. Paral. 33. 12

Mortuus Stephanus in calum suscipitur. Act. 7. 58

Hoc autem genus (Damonum) non ejicitur, nisi per orationem. Ergo repellit Damones corumque expulsi. Matt. 17. 20

Moses vicit Amalecitas. Ergo valet ad quovis mala averenda. Exod. 17. 11

Samuel vicit Philistaeos. 1. Reg. 7. 9

Anna sterilis fu secunda. Ibid. 1. 19

Ezechias e gravi morbo convalescit. 2. Reg. 20. 2

Ellas propheta trium annorum & sex mensium sterilitatem plurimamque rursus & fertilitatem a Deo oratione obtinuit. 3. Reg. 17. & 18

Bona est oratio &c. Tob. 12. 8. Vide totum caput, imo Historiam.

Tres pueri in fornace tripuliani. Dan. 3. 24

Daniel inter leones exultat. Ibid. 6. 22

Job in herquulino nudus triumphat. Job 2. 7

Theaur. Bibli.

Susanna hater senes defenditur. Dan. 13. 44
Apostolus Jacobus orationem dicit valere pro obtinenda corporali salute: v. 2. Oratio fidei salvabit infirmum. Item pro aeterna, qua est salus simpliciter vera: Jacob. 5. 15. Oratio pro iuricum, ut salventur: multum enim valet deprecatio iusti assidua. Ib. v. 16

Ad orationem, ut sit infallibiliter efficax ad impetrandum, Conditiones.

Primo requiritur fides.

Omnemque orantes petitis, credite quia accipietis, & evenient vobis. *Marc. 11. 24*
 Et omnia quaecumque petieritis in oratione credentes, accipietis. *Matt. 21. 22*
 Postulat autem *(Christiannus a Deo)* in fide nihil hesitans, &c. *Jacob. 1. 6*

Secundo necessaria est spes & fiducia.

Petite, & dabitur vobis. *Matt. 7. 7*
 Omnia quaecumque orantes petitis, credite quia accipietis. *Marc. 11. 24*

Omnis enim qui petit, accipit, &c. Luc. 11. 10

Si quid petieritis Patrem in nomine meo dabit vobis. Joan. 16. 23

Et haec est fiducia, quam habemus ad eum: quia quaecumque petierimus &c. audit nos. 1. Joan. 5. 14

Porro necessaria est caritas.

Qui habet mandata mea, & servat ea, ille est qui diligit me. *Joan. 14. 21*

Carissimi, si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad Deum: & quidquid petierimus, accipiemus ab eo: quoniam mandata eius custodimus, & ea, quae sunt placita coram eo, facimus. 1. Joan. 3. 21

Et cum stabitis ad orandum, dimitte, si quid habetis adversus aliquem: & Pater vester, qui in caelis est, dimittet vobis peccata vestra. Marc. 11. 25

Orate pro iuricum, ut salventur. Jacob. 5. 16

Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam consequentur. Matt. 5. 7

Bona est oratio cum jejuniis, & elemosynis, &c. Tob. 12. 8

Orans in Dei misericordiam, non in sua iustitia fidat.

Ad quem respiciam, nisi ad pauperulum, & contritum spiritu, & timentem sermones meos? *Isa. 66. 2*

Inclina Deus meus aurem tuam, & audi: aperi oculos tuos, & vide desolationem nostram: neque enim in justificationibus nostris proferimus preces ante faciem tuam; sed in miserationibus tuis multis. Dan. 9. 18

Orans a priori sit in statu gratiae.

Oculi Domini super iustos: & aures ejus in preces eorum. Vultus autem Domini super facientes mala, &c. *Psal. 33. 16. Isa. 59. 1*

Clamaverunt iusti, & Dominus exaudivit eos: & ex omnibus tribulationibus eorum, liberavit eos. Ib. v. 18

Multum enim valet deprecatio iusti assidua, Vido exemplum ibi adductum ex Eli. Jacob. 5. 16

3. Reg. 17. 1. Luc. 4. 25

Requiritur porro orantis devotio, qua ardet, serio, attentis, sine de profundo corde.

An te orationem prepara animam tuam: & noli esse quasi homo, qui tentat Deum. *Eccli. 10. 23*

Noli esse unus de populo, qui labiis Deum honorat & non corde. Matt. 15. 8

Tandem requiritur humilitas corporis.

Mosis populi Israelitici dux & imperator, fugante populo, manus in altum ad lassitudinem usque sustulit. *Exod. 17*

Salomon Rex civium gentis inclivissimus, in dedicationem templi fixis in terra genibus extensisque ad calum manibus, orasse legitur. 3. Reg. 8

Et posuit faciem meam ad Dominum Deum meum rogare & deprecari in jejuniis, sacco & cinere. Dan. 9. 3

Sic Nivartus reinarunt: & vestiti sunt sacco a majore usque ad minorem. Job. 3. 5

Apostolus Paulus: Hujus rei gratia flecto genua mea ad Patrem Domini nostri Jesu Christi. Ephes. 3. 14

Publianus Evangelicus a longe stans, pedes nudis, nec ad calum oculos audet tollere. Luc. 18. 13

Et quidem a priori fuit Oratio fixis genibus. Vide etiam genu omne flectendum Deo.

Factum est autem, cum compleisset Salomon orans Dominum omnem orationem & deprecationem hanc, surrexit de conspectu altaris Domini: utrumque enim genu in terram fixerat, & manus extenderat in calum. *3. Reg. 8. 54*

Elias autem ascendit in verticem Carmeli, & pronus in terram posuit faciem suam inter genua sua, &c. Iud. 18. 22

Et derelinquam mihi in Israel septem millia virorum, quorum genua non sunt incurvata ante Baal. 3. Reg. 19. 18. Rom. 11. 8

Salomon flexis genibus contra universam multitudinem Israel, & palmis in caelis levatis, oravit. 2. Paral. 6. 13

Oratio

Omnis incurvato genu adoraverunt Dominum. 2. Paral. 29. 30

Dixit Esirax: Et in sacrificio vespertino fuitis de afflictione mea, & scisso pallio & tunica curvavi genua mea: & expandi manus meas ad Dominum Deum meum, & oravi. 1. Esdr. 9. 5

Devo repenti alta voce: Et confurgens a jejunio, confissa habens vestimenta, & sacram tunicam, ingenuitatis, & extendens manus ad Dominum, dicebam: Domine &c. 3. Esdr. 8. 24

In memetipso juravi, egredietur de ore meo iustitia verbum, & non revertetur: quia mihi curvabitur omne genu, & jurabit omnis lingua. Isa. 45. 23. Rom. 14. 11

Daniel senesitris apertis in conatulo suo, &c. tribus temporibus in die flectebat genua sua & adorabat. Dan. 6. 10

Daniel dicit: Et audivi vocem sermonum ejus, & audient jacebam confertatus super faciem meam, & vultus meus haerebat terrae. Et ecce manus tetigit me, & crevit me super genua mea, super articulos manuum mearum, &c. Ib. 10. 9

Quid dignum offeram Domino? curvabo genu Deo excelso, &c. Mich. 6. 6

Et cum venisset ad turbam, accessit ad eum homo genibus provolutus ante eum, dicens: Domine miserere, &c. Matt. 17. 14

Et venit ad eum (Jesum) leprosus, deprecans eum: & genu flexo dixit ei: Si vis, potes me mundare. Marc. 1. 40

Et cum egressus esset (Jesum) in viam, procurrens quidam genu flexo ante eum rogabat eum: Magister bone, quid faciam, ut vitam aeternam percipiam? Ibid. 10. 7

Simon Petrus, proclit ad genua Jesu, (videns miraculum) dicens: Exi a me, quia homo peccator sum, Domine. Luc. 5. 8

(Jesum) positus genibus orabat. Ibid. 22. 41

Stephanus positus autem genibus orabat pro lapidantibus se: Domine, ne statuas illis hoc peccatum. Act. 7. 59

Petrus ponens genua oravit, & a mortuis suscitavit puellam Tabitham. Ibid. 9. 40

Paulus positus genibus suis oravit cum suis auditoribus & discipulis, a quibus disciebat. Ib. 20. 36

Reducitibus nos omnibus (apostolus Paulus) cum uxoris & filiis, usque foras civitatem: & positus genibus in litore, oravimus. Ibid. 21. 5

Flecto genua mea (Apostolus Paulus) ad Patrem Domini nostri Jesu Christi. Ephes. 3. 14

Ut in nomine Jesu omne genu flectatur, caelestium, terrestrium, & inferorum. Philipp. 2. 10

Et iuxta corpus requiritur etiam humilitas spiritus.

Oratio humiliantis se nubes penetrabit. *Eccli. 35. 21*

Dixit Dominus: Ad quem autem respiciam, nisi ad pauperulum, & contritum spiritum? Isa. 66. 2

Juxta est Depressus is, qui tribulato sunt corde, & humiles spiritu salvabit. Psal. 33. 19

Cor contritum & humiliatum, Deus non despicies. Ibid. 50. 19

Respiciet in orationem humilium: & non spernit preces eorum. Ibid. 101. 18

Orandi assiduitas.

Oportet semper orare, & non deficere. *Luc. 18. 1. Eccli. 18. 22*

Sine intermissione orate. 1. Thess. 5. 17

Orationi instate, vigilantes in ea gratiarum actione. Coloss. 4. 2

Consuetum interdum in oratione percutisse se sator Lucas. Luc. 6. 12

TITULUS XXIII.

Ordo.

Suntque pro disciplina Ecclesiastica.

Et si corpore absens sum, sed spiritu vobiscum sum: gaudens & videns ordinem vestrum, & firmamentum ejus, quae in Christo est, fidei vestrae. *Coloss. 2. 5*

Omnia autem honeste & secundum ordinem fiant. 1. Cor. 14. 40

Ut subtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinate, & non secundum traditionem quam acceperunt a nobis. 2. Thess. 3. 6

Ordo pollicis servandus & colendus.

Omnis anima potestatis sublimioribus subdita sit. Non est enim potestas nisi a Deo: quae autem sunt, a Deo ordinatae sunt. *Rom. 13. 1. Vitis & Sapientia Cap. 6. 4*

Admore illos principibus & potestatibus subditos esse. Tit. 3. 1

Subditi igitur estote omni humanae creaturae propter Deum &c. 1. Petr. 2. 13

Orandi Sacramentum.

Sicut misit me Pater, & ego mitto vos. Hac cum dixisset, insufflavit, & dixit eis: Accipite Spiritum Sanctum: quorum remisistis peccata, remittantur eis: & quorum retinueritis, retenta sunt. *Joan. 20. 22*

Noli negligere gratiam, quae in te est, quae data est tibi per prophetiam, cum impositione manuum presbyterii. 1. Tim. 4. 14

Bb 4

Manus

Manus cito nemini imposueris. 1. Tim. 5. 22
 Propter quam causam admoneo te, ut recusiter gratiam Dei, quæ est in te per impositionem manuum mearum. 2. Tim. 1. 6
 Hujus rei gratia reliqui te Crete, ut ea quæ desunt corrigas, & constituas per civitates presbyteros, sicut & ego disposui tibi. Tit. 1. 5

TITULUS XXIV.

Oriens.

Sic denominatur Christus.

ECCE enim ego adducam servum meum orientem scilicet Messiam. Zach. 3. 8
 Hæc ait Dominus exercitum, dicens: Ecce (Messias) Vir Oriens nomen ejus. 16. 6. 12
 Per viscera misericordiarum Dei nostri, in quibus visitavit nos, oriens ex alto. Luc. 1. 78. Malach. 4. 2

Ornatus superfluus. Vido Mulierem ornatus superfluus.

TITULUS XXV.

Os.

Sumitur pro sermone & locutione.

In ore duorum vel trium testium stet omne verbum. Mat. 18. 16. Deut. 19. 15. 2. Cor. 13. 1

Os Domini interrogare, id est ejus consilium sciscitari.

Os Domini non interrogaverunt. Josue 9. 14. Isa. 30. 2

Os hominis sumitur pro vultu & specie ejus.

Et immutavit (David) os suum coram eis. 1. Reg. 21. 13

TITULUS XXVI.

Osculum.

Osculum pudicum, Pacis & Caritatis Symbolum.

QUI cum audisset venisse Jacob filium sororis suæ, occurrit obviam ei: complexusque eum, & in oscula reuens, duxit in domum suam. Gen. 29. 13
 Cum (Joseph) amplexatus recidisset in collum Benjamin fratris sui, flevit: illo quoque similiter flente super collum ejus. Osculatusque est Joseph omnes fratres suos, & ploravit super singulos. Ibid. 45. 44
 Oculi enim Israel caligabant (Jacob) præ nimia senectute & clare videre non pot. erat. Ap. plicatusque ad se (Joseph, Manasses, & Ephraim) deosculatus & circumplexus (est) eos. Ibid. 48. 10

Dixit autem Dominus ad Aaron: Vade in occursum Moysi in deserto. Qui perrexit obviam ei in montem Dei, & osculatus est eum. Exod. 4. 27

Et furgens venit ad Patrem suum (Jesum prodigum). Cum autem adhuc longe esset, vidit illum Pater ipse, & misericordia motus est, & accurrens cecidit super collum ejus, & osculatus est eum. Luc. 15. 20

Magnus autem fletus factus est omnium: & procumbentes super collum Pauli, osculabantur eum. Act. 20. 37

Salutate invicem in osculo sancto. Rom. 16. 16. Idem 1. Cor. 16. 20. reverbatur. Idem habetur 2. Cor. 13. 12.

Salutate fratres omnes in osculo sancto. 1. Thes. 5. 26. Idem 1. Petr. 5. 14. habetur reverbatur. Osculi sancti & minime fucati Exempla.

ISACAE dixit ad Jacob: Accede ad me, & da mihi osculum, fili mi. Accessit, & osculatus est eum, &c. Gen. 27. 26

Jacob, videns Rachel, confobrinam suam, osculatus est eam, &c. Ibid. 29. 11

Laban vero de nocte confurgens, osculatus est filios & filias suas: & benedixit illis: reverfusque est in locum suum. Ibid. 31. 35

Currens itaque Elau obviam fratri suo (Jacob) amplexatus est eum: stringensque collum ejus, & osculans flevit. Ibid. 33. 4

Osculatusque est Joseph omnes fratres suos, & ploravit super singulos. Ibid. 45. 15

Joseph cecidit patrem suum Jacob mortentem: ruit super faciem ejus fletus & deosculans eum. Ibid. 50. 1

Dixit autem Dominus ad Aaron: Vade in occursum Moysi in deserto. Qui perrexit obviam ei in montem Dei, & osculatus est eum. Exod. 4. 27

Dicens Noemi ad natus suas Ruth & Orpha, Ite in domum matris vestre &c. osculata est eas. Ruth. 1. 9

Orpha osculata est foetum, ac reversa est (in patriam) Ibid. v. 14

Tulit autem Samuel lenticulam olei, & effudit super caput ejus (Saulis), & deosculatus est eum, &c. vultus in regem. 1. Reg. 10. 1

Oscu-

Osculantes se alterutrum, (David & Jonathan), fleverunt pariter, &c. Ibid. 20. 41

Vicinus Absalom ab escilio, intravit ad Regem (David), & adoravit super faciem terræ coram eo: osculatusque est rex Absalom. 2. Reg. 14. 33

Cumque transisset universus populus & Rex (David) Jordanem, osculatus est rex Berzellai, & benedixit ei. Ibid. 19. 39

Elisus sequi volens Elisham, dixit: Osculeris, oro, Patrem meum, & matrem meam, & sic sequar te. 1. Reg. 19. 20

Tunc furgens Darius rex, osculatus est illum (Zerobabel) &c. 2. Esdr. 4. 47

Et misit se Raguel, & cum lacrimis osculatus est eum (Tobiam junioem), & plorans super collum ejus, dixit: Benedicite, sic tibi, fili mi, quia boni & optimi viri filius es. Tob. 7. 6

Cumque ingressus esset (Gobelus) domum Raguelis, invenit Tobiam discumbentem: & exiliens, osculati sunt se invicem, &c. Ibid. 9. 8

Et apprehentes (Raguel & Anna) parentes hanc filiam suam (Saram abscantem), osculati sunt eam, & dimiserunt ire: &c. Ibid. 10. 15

Et suscipiens (Tobias) senex filium suum reclusum de itinere, osculatus est eum cum uxore sua, & cæperunt ambo flere præ gaudio. Ibid. 11. 11

Cumque illa (Esber) reuiceret, tulit (Assuerus) auream virgam, & posuit super collum ejus, & osculatus est eam, & ait: Cur mihi non loqueris? &c. Esber. 15. 15

Magdalena stans retro secus pedes ejus Jesu, lacrimis crepit rigare pedes ejus, & capillis capitis sui tergebatur: & osculabatur pedes ejus, & unguento ungebat. Luc. 7. 38

Filius prodigum respiciens & patrem, surrexit, & venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ipse, & misericordia motus est, & accurrens cecidit super collum ejus, & osculatus est eum, &c. Ibid. 15. 20

Dum discederet Paulus ab Epheso, Magnus autem fletus factus est omnium: & procumbentes super collum Pauli, osculabantur eum, &c. Act. 20. 37

Osculum filium & fratrem.

MELIORA sunt vulnera diligentis, quam fraudulenta oscula odientis. Prov. 27. 6

Alfalum quibens regnum Patris sui, stabat juxta introitum porta, & omnium vitrum, qui habebat negotium, ut venientes ad regis iudicium, venebat ad se, & apprehendens, osculabatur eum, & faciebaturque hoc omni Israel venientibus ad iudicium -- & sollicitabat corda virorum Israel. Reg. 15. 3

Dixit itaque Joab ad Amasam: Salve mi frater, Et tenuit manu dextera mentum Amasæ, quasi osculans eum. Porro Amasa non observavit gladium, quem habebat Joab; qui percussit eum in latere, & effudit intestina ejus in terram, nec secundum vulnus appositit, & mortuus est. Ibid. 20. 9

Fidelis, accedens ad Jesum, dixit: Ave Rabbi. Et osculatus est eum. Dixitque illi Jesus: Amice, ad quid venisti? Tunc accesserunt, & manus iniecerunt in Jesum, & tenuerunt eum; quoniam Judæi præter dedit illis signum, dicens: Quicumque osculatus fuero, ipse est, & tene te eum. Mat. 26. 49. Marc. 14. 45. Luc. 22. 47

TITULUS XXVII.

Otium. Viti & Accidia & Negligentia.

Otium vitandam, quia vitia nunt.

ADAM iustus fuit a Deo operari in paradiso, sed quia curiosus fuit, peccavit, non peccaturus, si seculo laborasset. Gen. 2. 15

Populus Israeliticus, quamvis fuit occupatus labore in Ægypto, nunquam legitur aliquis male esse seculum capiti manducare & bibere, & surrexerunt ludere, factus est idololatra. Exod. 32. 6

Sansone vitæ vixit per multos dies apud Dailiam, sed perdidit fortitudinem, libertatem, & vitam. Judic. 16. 4

Saxones, vitæ ex tribu Dan venerunt in Lais ad populum quiescentem atque securum, & percusserunt eos in ore gladii: ubi in incendio tradiderunt. Ibid. 18. 27

David, ex tempore, quo sileat reges ad bella procedere, domi vixit otio, & labitur in aduvertium, & subsequens benedictionem. 2. Reg. 11. 4

Salomon, dum fuit occupatus labore adificandi templi, vitam duxit innocentem, postquam vero a labore cessavit, & vitam dissidens ac mollem duxit, captus amore mulierum in idololatriam est lapsus. 3. Reg. 11. 4

Vade ad formicam, & considera viam ejus, &c. Prov. 6. 6

Ecce statem operata est manus remissa. Ibid. 10. 4

Sicut acetum dentibus, & fumus oculis, sic piger his, qui miserunt eum, Ibid. v. 26

Qui operatur terram suam, satiabitur panibus; qui autem seclatur otium, stultissimus est. Ibid. 12. 11

Ubi non sunt boves, præsepe vacuum est: ubi autem plurimæ fegetes, ibi manifeste est fertilitudo bovis. Ibid. 14. 4

Pre-